

6 Φεβρουαρίου, 1992

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΚΟΡΩΝΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 371/91).

5 *Αστυνομική Δύναμη — Ειδικοί Αστυφύλακες — Ο περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμος (Αρ. 44) του 1990 (Ν. 253/90) — Ίδρυση νέων θέσεων ειδικού αστυφύλακα — Σκοπός του νόμου η μονιμοποίηση των νυν υπηρετούντων στην αστυνομική δύναμη ειδικών αστυφυλάκων — Αβάσιμη η προσφυγή του αιτητή που διορίστηκε ως ειδικός αστυφύλακας μετά τη θέσπιση του Νόμου 253/90.*

10 *Ο αιτητής που είχε διοριστεί ως ειδικός αστυφύλακας στην Κεντρική Τράπεζα στις 14/2/1991 προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 2/4/1991 με την οποία σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του αρνήθηκαν να τον διορίσουν στη θέση του τακτικού ειδικού αστυφύλακα.*

15 *Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκαν πως ο αιτητής δεν ήταν ειδικός αστυφύλακας αλλά υπάλληλος της Κεντρικής Τράπεζας και ότι εν πάση περιπτώσει η προσφυγή στερείτο αντικειμένου γιατί δεν υπήρχε απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 2/4/91, η οποία προσβλήθηκε με την προσφυγή. Επιπλέον ο*
20 *αιτητής είχε διοριστεί μετά τη θέσπιση του Νόμου 253/90 σύμφωνα με τον οποίο μονιμοποιούνταν οι κατά τη χρονική εκείνη περίοδο υπηρετούντες στην αστυνομική δύναμη ειδικοί αστυφύλακες.*

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,

αποφάσισε ότι:

Αντικείμενο της προσφυγής εμφανίζεται να είναι απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 2 Απριλίου 1991. Οι καθ' ων η αίτηση λένουν, και δεν έχει τεθεί τίποτε ενώπιόν μου που να οδηγεί σε κάτι διαφορετικό, πως τέτοια απόφαση δεν υπάρχει. Σε ό,τι αφορά τον αιτητή δεν έγινε οποιαδήποτε ενέργεια έστω ανάλογη προς εκείνη της 14 Ιανουαρίου 1991 ως προς τους κατ' ισχυρισμό ειδικούς αστυφύλακες που διορίστηκαν πριν την 1 Νοεμβρίου 1990. Παρενέβη ο Νομοθέτης και με το Νόμο 188/91 πρόβλεψε πως στις θέσεις του τακτικού ειδικού αστυφύλακα που ιδρύθηκαν με το Νόμο 253/90, τον οποίο μάλιστα διαφοροποίησε ως προς την ημερομηνία ίδρυσης μερικών από αυτές τις θέσεις, διορίζεται από τον Αρχηγό Αστυνομίας κάθε ειδικός αστυφύλακας που είχε απασχοληθεί πάνω σε πλήρη βάση για εκτέλεση καθηκόντων μέχρι την 1 Νοεμβρίου 1990. Είναι ορθή, επομένως, η εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση πως η προσφυγή στερείται αντικειμένου.

Ο διαφαινόμενος ισχυρισμός πως η ίδρυση θέσεων τακτικού ειδικού αστυφύλακα επιβάλλει αυτόματα καθήκον διορισμού του αιτητή, παρέμεινε εντελώς ανυποστήρικτος και, πάντως, καταλήγει χωρίς πρακτικό αντίκρουσμα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης των καθ' ων η αίτηση να διορίσουν τον αιτητή ως "μόνιμο αστυφύλακα".

N. Σάντης για Π. Αγγελίδη, για τον αιτητή.

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμος (Αρ. 44) του 1990, (Ν. 253/90) προνόησε για την ίδρυση, από 1 Νοεμβρίου 1990, 196 νέων

5 θέσεων "τακτικού ειδικού αστυφύλακα". Σύμφωνα με τον αιτητή και ως προς αυτό υπερθεματίζουν οι καθ' ων η αίτηση, ο νόμος θεσπίστηκε "για μονιμοποίηση των νυν υπηρετούντων στην αστυνομική δύναμη, ειδικών αστυφυλάκων".

10 Ο αιτητής υποστηρίζει ότι είναι "ειδικός αστυφύλακας" και ότι θα έπρεπε να είχε διοριστεί στη θέση του τακτικού ειδικού αστυφύλακα. Εμφανίζει τους καθ' ων η αίτηση να
15 αποφάσισαν ή να παράλειψαν ή να αρνήθηκαν να τον διορίσουν ως "μόνιμο αστυφύλακα" και ή να μετατρέψουν την απασχόλησή του από έκτακτη σε μόνιμη και με την προσφυγή του υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση ή
20 παράλειψη ή άρνηση είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα. Σύμφωνα με την προσφυγή, η απόφαση για το μή διορισμό του αιτητή λήφθηκε τη 2 Απριλίου 1991. Επιπρόσθετο αίτημα για ακύρωση του διορισμού ως μόνιμων και/ή της μετατροπής της απασχόλησης των
25 υπηρετούντων στην αστυνομική δύναμη ειδικών αστυφυλάκων από έκτακτη σε μόνιμη βάση αποσύρθηκε, γιατί στην πραγματικότητα δεν έχει γίνει ακόμα τέτοιος διορισμός ή μετατροπή. Απομένει ακόμα, να γίνουν οι διορισμοί με βάση τον περι Τακτικών Ειδικών
30 Αστυφυλάκων (Διορισμός σε Οργανικές Θέσεις) Νόμο του 1991, (Ν.188/91) που δημοσιεύθηκε την 1η Νοεμβρίου 1991.

30 Οι καθ' ων η αίτηση διαφωνούν με την εισήγηση πως ο νόμος επιβάλλει στη διοίκηση υποχρέωση διορισμού οποιουδήποτε και υποστηρίζουν πως, εν πάση περιπτώσει, ο αιτητής δεν είναι ειδικός αστυφύλακας αλλά υπάλληλος της Κεντρικής Τράπεζας η οποία και καταβάλλει το μισθό του.

35 Αυτά, όμως, κατά την εισήγησή τους, μόνο ακαδημαϊκή σημασία θα ήταν δυνατό να έχουν στην παρούσα υπόθεση. Λέγουν πως στην πραγματικότητα η προσφυγή στερείται αντικειμένου. Αναφέρουν ότι δεν υπάρχει απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 2 Απριλίου 1991 και αυτό
40 ανεξάρτητα από το ότι εμφανίζεται ως συναποφασίσασα το μή διορισμό του και η Κεντρική Τράπεζα Κύπρου. Ο αιτητής είτε απέκτησε είτε όχι την υπόσταση ειδικού

αστυφύλακα, είχε διοριστεί μετά τη θέσπιση του Νόμου 253/90 και συγκεκριμένα τη 14 Φεβρουαρίου 1991.

Οι χειρισμοί που έγιναν δείχνουν τη σύγχυση κάτω από την οποία καταχωρίστηκε αυτή η αβάσιμη, νομιζω, προσφυγή. Θα χρειαστεί μια σύντομη εισαγωγή. Αριθμός προσώπων προσλήφθηκαν από την Κεντρική Τράπεζα για να ασκούν καθήκοντα φρουρού. Σε διάφορες ημερομηνίες, πάντως πριν από την 1 Νοεμβρίου 1990 όπως προκύπτει από τα στοιχεία που βρίσκονται ενώπιόν μου, διορίστηκαν ως ειδικοί αστυφύλακες ή, όπως το θέτουν οι καθ' ων η αίτηση, πήραν την ιδιότητα του ειδικού αστυφύλακα απλώς για να είναι σε θέση να οπλοφορούν και να εκτελούν απρόσκοπτα τα καθήκοντά τους. Με τη θέσπιση του Νόμου 253/90 τα πρόσωπα αυτά αποτάθηκαν για διορισμό. Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, με επιστολή του ημερομηνίας 14 Ιανουαρίου 1991, τους πληροφόρησε πως ο Νόμος 253/90 θεσπίστηκε για μονιμοποίηση των νυν υπηρετούντων στην αστυνομική δύναμη ειδικών αστυφυλάκων και ότι υπάλληλοι άλλων οργανισμών, όπως η Κεντρική Τράπεζα, που ορκίστηκαν μεν, με βάση τον περι Αστυνομίας Νόμο ως Ειδικοί Αστυφύλακες, αλλά η μισθοδοσία τους καταβάλλεται από τους οργανισμούς αυτούς, "δεν καλύπτονται από το νόμο 253/90 γιατί δεν ανήκουν στην αστυνομική δύναμη το δε Υπουργείο Εσωτερικών δεν έχει αρμοδιότητα για αυτούς". Οι επηρεαζόμενοι θεώρησαν την πιο πάνω απάντηση ως εκτελεστή διοικητική πράξη και καταχώρισαν την προσφυγή 202/91 με στόχο την κήρυξή της ως άκυρης.

Ο δικηγόρος του αιτητή στην παρούσα υπόθεση, υιοθέτησε την αγόρευση στην προσφυγή 202/91, επειδή, όπως ανέφερε τα πραγματικά και νομικά περιστατικά των δύο προσφυγών είναι τα ίδια. Καταχώρισε, έτσι, αντίγραφο της αγόρευσης εκείνης και όσα έγγραφα είχαν επισυναφθεί σ' αυτή.

Είχε όμως ήδη επισημανθεί με την ένσταση των καθ' ων η αίτηση το γεγονός ότι ο αιτητής είχε προσληφθεί για να ασκεί τα καθήκοντα φρουρού στην Κεντρική Τράπεζα την 14 Φεβρουαρίου 1991, μετά δηλαδή τη θέσπιση του Νόμου

253/90. Οι καθ' ων η αίτηση επανήλθαν στο ίδιο θέμα με τη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου τους και επανέλαβαν πως, για τον πιο πάνω λόγο, ανεξάρτητα από τα υπόλοιπα επιχειρήματά τους, δεν θα έπρεπε ο αιτητής να θεωρηθεί ότι καλύπτεται από τις πρόνοιες του Νόμου 5 253/90. Εκείνη την ημέρα, ο δικηγόρος του αιτητή δήλωσε πως ενώ δεν είχε πρόθεση να καταχωρίσει απαντητική αγόρευση, ήθελε να διευκρινιστεί αν πράγματι ο αιτητής είχε διοριστεί ως ειδικός αστυφύλακας. Εκείνο που θα 10 ήθελα να σημειώσω εδώ, δεν είναι τόσο την αβεβαιότητα του ίδιου του αιτητή ως προς το αν υπήρχε ή όχι η βάση πάνω στην οποία στηρίχτηκε η προσφυγή του αλλά το γεγονός ότι για τρίτη φορά ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση τόνισε, όσα σημείωσα και πιο πριν. Αυτή τη φορά, 15 αναφέρθηκε και στη γραπτή αγόρευση του αιτητή και υπέδειξε πως λανθασμένα υιοθετήθηκε στην παρούσα υπόθεση.

Έπειτα από εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, η 20 υπόθεση ορίστηκε για την 16η Ιανουαρίου 1992 για περαιτέρω διευκρινίσεις. Πρίν όμως από την ημέρα εκείνη, καταχωρίστηκε απαντητική αγόρευση. Για λόγους που δεν μπορώ να αντιληφθώ, η αγόρευση αυτή επανήλθε στα ίδια. Καλύπτει μόνο μερικές γραμμές και την 25 παραθέτω αυτούσια.

"Ο αιτητής επαναλαμβάνει τους ισχυρισμούς της κυρίως αγορεύσεως. Όσον αφορά την επίδικη άρνηση, φαίνεται ότι από το Τεκμήριο 1 (επιστολή ημερομηνίας 30 14.1.1991) οι καθ' ων η αίτησις αρνήθηκαν να εξετάσουν το αίτημα του αιτητή με τον προφανή λόγο ότι τούτος ήταν υπάλληλος ' άλλου οργανισμού' και όχι ειδικός αστυφύλακας.

35 Είναι πασιφανές ότι η επιστολή αυτή περιέχει άρνηση αναγνώρισης του αιτητού ως ειδικού αστυφύλακα".

40 Την 16 Ιανουαρίου 1992, καταχωρίσθηκε εκ συμφώνου το έγγραφο του διορισμού του αιτητή. Έχει ημερομηνία 14 Φεβρουαρίου 1991. Ο δικηγόρος του αιτητή δεν θέλησε να προσθέσει ο,τιδήποτε.

Δε χρειάζονται πολλά για να υποδειχθεί ότι οι γραπτές αγορεύσεις που καταχωρίστηκαν για τον αιτητή, δεν μπορούν να συσχετισθούν με ο,τιδήποτε αφορά στην παρούσα υπόθεση. Αναφέρονται σε αίτημα του αιτητή που δεν υποβλήθηκε και σε "απόφαση" ημερομηνίας 14 5
Ιανουαρίου 1991 που, βέβαια, αφορά άλλους και όχι τον αιτητή που, όπως είδαμε, διορίστηκε ένα μήνα αργότερα. Το τελικό αποτέλεσμα είναι πως επιχειρήματα που να καλύπτουν την περίπτωση του αιτητή, δεν έχουν αναπτυχθεί. 10

Αντικείμενο της προσφυγής εμφανίζεται να είναι απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 2 Απριλίου 1991. Οι καθ' ων η αίτηση λένουν, και δεν έχει τεθεί τίποτε ενώπιόν μου που να οδηγεί σε κάτι διαφορετικό, πως 15
τέτοια απόφαση δεν υπάρχει. Σε ό,τι αφορά τον αιτητή δεν έγινε οποιαδήποτε ενέργεια έστω ανάλογη προς εκείνη της 14 Ιανουαρίου 1991 ως προς τους κατ' ισχυρισμό ειδικούς αστυφύλακες που διορίστηκαν πριν την 1
Νοεμβρίου 1990. Παρενέβη ο Νομοθέτης και με το Νόμο 20
188/91 πρόβλεψε πως στις θέσεις του τακτικού ειδικού αστυφύλακα που ιδρύθηκαν με το Νόμο 253/90, τον οποίο μάλιστα διαφοροποίησε ως προς την ημερομηνία ίδρυσης μερικών από αυτές τις θέσεις, διορίζεται από τον Αρχηγό Αστυνομίας κάθε ειδικός αστυφύλακας που είχε 25
απασχοληθεί πάνω σε πλήρη βάση για εκτέλεση καθηκόντων μέχρι την 1 Νοεμβρίου 1990. Είναι ορθή, επομένως, η εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση πως η προσφυγή στερείται αντικειμένου. 30

Ο διαφαινόμενος ισχυρισμός πως η ίδρυση θέσεων τακτικού ειδικού αστυφύλακα επιβάλλει αυτόματα καθήκον διορισμού του αιτητή, παρέμεινε εντελώς ανυποστήρικτος και, πάντως, καταλήγει χωρίς πρακτικό αντίκρουσμα. Δε χρειάζεται όμως να επεκταθώ 35
περισσότερο. Υποτίθεται ότι ο αιτητής θα έπρεπε να διοριστεί γιατί περιλαμβανόταν μεταξύ των ειδικών αστυφυλάκων για τη μονιμοποίηση των οποίων θεσπίστηκε ο Νόμος 253/90. Η διαπίστωση πως διορίστηκε μετά τη ψήφιση του Νόμου αφαιρεί κάθε νοητή 40
βάση της προσφυγής του.

Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, η προσφυγή θα

- πρέπει να απορριφθεί ανεξάρτητα από το ποια υπόσταση απέκτησαν οι υπάλληλοι που μισθοδοτούνται από την Κεντρική Τράπεζα, αλλά διορίστηκαν ως ειδικοί αστυφύλακες. Αυτό είναι ένα από τα θέματα που
- 5 εγείρονται στην προσφυγή 202/91. Ίσως όμως δεν θα ήταν εντελώς άσκοπο, αν σημείωνα, πως σύμφωνα με το Νόμο 188/91, θεωρήθηκε απαραίτητος ο συλλογικός διορισμός των ειδικών αστυφυλάκων που είχαν απασχοληθεί πάνω σε πλήρη βάση και πληρώνονταν από το Κεφ. 43Α
- 10 Αστυνομία, κάτω από το άρθρο 109, - εννοείται του περί Προϋπολογισμού Νόμου - και συνέχισαν να υπηρετούν μέχρι την 1η Νοεμβρίου 1990.

- 15 Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον του αιτητή. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και να υποβληθούν στο Δικαστήριο για έγκριση.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.